

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ελλάδα
ανταγωνιστική
οικονομία
ποιοτήτων ανάπτυξης

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
MESSINIAN CHAMBER OF COMMERCE & INDUSTRY

ΠΑΡΤΙΑ 1. ΣΚΙΝΑΚΟΓΟΥΡΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ
ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

ΠΑΒ 7347
02 ΑΥΓ. 2011
Καλαμάτα

26-07-2011
Αρ. Πρωτ: 7505

Προς
Υπουργό Περιβάλλοντος κ. Γιώργο Παπακωνσταντίνου

Κοιν.

1. Γραφείο Πρωθυπουργού
2. Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης και Υπουργό Οικονομικών κ. Ευάγγελο Βενιζέλο
3. Αρχηγό Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Βουλευτή Μεσσηνίας κ. Αντώνιο Σαμαρά
4. κ.κ. Αρχηγούς Πολιτικών κομμάτων
5. κ.κ. Βουλευτές Μεσσηνίας
6. Περιφερειάρχη Πελοποννήσου κ. Παναγιώτη Τατούλη
7. Αντιπεριφερειάρχη Μεσσηνίας κ. Παναγιώτη Αλευρά
8. ΚΕΕΕ
9. Επιμελητήρια Ελλάδος
10. ΜΜΕ

ΘΕΜΑ: «Νομοσχέδιο για τον εξορθολογισμό της δασικής νομοθεσίας»

Κύριε Υπουργέ,

Είναι γενικά πλέον αποδεκτό, ότι ο δημόσιος τομέας χρειάζεται σοβαρές μεταρρυθμίσεις για να εξυπηρετήσει τον πολίτη και να στηρίξει την ανάπτυξη του τόπου. Σήμερα, με αφορμή την κρίση και την άμεση ανάγκη επιστροφής της χώρας σε τροχιά ανάκαμψης, συνειδητοποιούμε αδυναμίες και υστερήσεις, που πριν την κρίση ουδείς φρόντισε να θεραπεύσει. Σε αυτόν τον δημόσιο τομέα συγκαταλέγεται και η Δασική Υπηρεσία που έχει απωλέσει, σε μεγάλο βαθμό τον ρόλο και το αντικείμενο της.

Κύριο αντικείμενο της Δασικής Υπηρεσίας είναι σήμερα, αντί της προστασίας των δασών, η έκδοση πράξεων χαρακτηρισμού για εκτάσεις μετά από αιτήματα πολιτών με σκοπό την έκδοση οικοδομικής άδειας ή την αγοραπωλησία. Τα αιτήματα είναι πάρα πολλά. Οι απαντήσεις, όμως, αργούν -πολλές φορές 1, 2 και 3 χρόνια - και σπάνια δίνονται εντός του προβλεπόμενου από τον νόμο τριμήνου.

Έτσι όχι μόνο ταλαιπωρείται ο πολίτης, αλλά και ζημιώνεται η εθνική οικονομία.....

Οι καθυστερήσεις και η ταλαιπωρία των πολιτών από την Δασική Υπηρεσία οφείλονται κυρίως στην ισχύουσα δασική νομοθεσία και στην μεγάλη έλλειψη ειδικευμένου προσωπικού.

Πιο συγκεκριμένα, τα μεγαλύτερα προβλήματα παρουσιάζονται σε εκτάσεις που καλλιεργούνταν κατά το παρελθόν και στην συνέχεια εγκαταλείφθηκαν (δασωθέντες αγροί). Εκτάσεις, που εμφανίζουν γεωργική μορφή στις αεροφωτογραφίες ετών λήψης 1945 και 1960 και με παλιά ίχνη καλλιέργειας (βαθμίδες, μάντρες, αλώνια, ερείπια κ.λ.π.), με την ισχύουσα σήμερα δασική νομοθεσία **δεσμεύονται ως χορτολιβαδικές ή δασικές ή δάση** ανάλογα με τα είδη, που εμφανίζονται σε αυτές και τα ποσοστά τους στο σύνολο της κάθε έκτασης.

Ο εκάστοτε Υπουργός με διάφορες διαταγές και εγκυκλίους επιτείνει και διαιώνίζει το πρόβλημα. Έτσι πχ:

Με τον ν. 3208/2003, ως δασική χαρακτηριζόταν μια έκταση, που έφερε ποσοστό δασικής βλάστησης μεγαλύτερο του 25%. Ο νόμος αυτός αποδεσμεύει από τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας τα παλιά χωράφια, για τα οποία όμως πρέπει να υπάρχουν τίτλοι, που ανάγονται πριν τον Φεβρουάριο του 1946. Έχει παρατηρηθεί, κατά την εφαρμογή του ανωτέρω νόμου, ότι τέτοιους τίτλους κατέχουν πολίτες, που είχαν την οικονομική δυνατότητα να αποκτήσουν τίτλους. Η πλειονότητα των πολιτών κατέχει τις εκτάσεις αυτές (δασωμένα χωράφια) από χρησιμευσία και έτσι αυτά σήμερα δεσμεύονται από τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

Με την υπ' αριθμ. 204262/4545/23-11-2010 διαταγή Υ.Π.Ε.Κ.Λ. προστέθηκαν και άλλα προβλήματα στην έκδοση πράξεων χαρακτηρισμού εκτάσεων, αλλά και αναφορικά με τα εγκαταλελειμμένα παλιά χωράφια. Πλέον αν μία έκταση δεν καλλιεργείται σήμερα έστω και αν έχει παλιά στοιχεία αποδεικτικά καλλιέργειας (βαθμίδες, μάντρες, αλώνια, ερείπια κ.λ.π.) με ποσοστό δασικής βλάστησης 0- 15% χαρακτηρίζεται ως χορτολιβαδική. Με ποσοστό δασικής βλάστησης 15% - 25% χαρακτηρίζεται δασική έκταση και με ποσοστό μεγαλύτερο του 25% χαρακτηρίζεται ως δάσος. Έτσι πλέον μία έκταση που εγκαταλείφθηκε τα τελευταία 2-3 χρόνια ή βρίσκεται σε αγρανάπαυση δεσμεύεται με τον ένα ή άλλο χαρακτηρισμό και θα πρέπει ο πολίτης να την διεκδικήσει δικαστικά από το Ελληνικό Δημόσιο.

Διαπιστώνουμε, λοιπόν, ότι με την ισχύουσα δασική νομοθεσία δεσμεύονται άδικα ιδιοκτησίες πολιτών (εγκαταλελειμμένες σήμερα εκτάσεις με παλιά στοιχεία καλλιέργειας και με γεωργική μορφή στις αεροφωτογραφίες ετών 1945 και 1960). Οι εκτάσεις αυτές εγκαταλείφθηκαν από τους αρχικούς τους ιδιοκτήτες -όπως και η ύπαιθρος γενικότερα από τον αγροτικό πληθυσμό- για λόγους, κοινωνικούς, οικονομικούς (μετανάστευση, αστυφιλία), πολιτικούς, υγείας κλπ.

Αυτό η πολιτεία δεν το έλαβε υπόψη της, όταν νομοθετούσε.....

Έτσι, σήμερα η Δασική Υπηρεσία <<κυνηγάει το πουρνάρι και το ασφάλαχτρο σε εγκαταλελειμμένα σήμερα χωράφια>> και έχει αφήσει στην τύχη τους σημαντικά οικοσυστήματα (πχ Ταύγετος) και γενικά δεν έχει τη δυνατότητα να προστατεύσει τα δάση, να ασκήσει δηλαδή το **κύριο έργο της**.

Ύστερα από τα ανωτέρω, θεωρούμε αναγκαίο να υπαχθούν σε νομοσχέδιο και να αποδεσμευτούν από τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας :

- 1

Πολλές από τις εκτάσεις, για τις οποίες είχε δοθεί παλιά βεβαίωση ή απάντηση <<ότι δεν αποτελούν δάσος ή δασική έκταση >> σήμερα χαρακτηρίζονται ως δασικές και η δημόσια διοίκηση έτσι εμφανίζεται ανακόλουθη και χωρίς συνέχεια

4) Οι δασικές εκτάσεις που άλλαξαν χρήση πριν την ψήφιση του συντάγματος του 1975 και στις οποίες από τότε αναπτύχθηκε έντονη γεωργική δραστηριότητα (σήμερα παραγωγικά ελαιοκτήματα, συκοπερίβολα, σταφιδάμπελοι κ.λπ) με την καταβολή τιμήματος υπέρ του Δημοσίου (ισού με την αντικειμενική αξία της έκτασης).

5) Οι εκτάσεις των οποίων η μορφή (δασική ή μη) και το ιδιοκτησιακό καθεστώς έχουν κριθεί από τα δικαστήρια σε πρώτο και δεύτερο βαθμό (τελεσίδικα) εις βάρος του Δημοσίου - (αφορά ακυρώσεις Π.Δ.Α.)- και σε διάστημα δύο μηνών από την έκδοση της τελεσίδικης απόφασης δεν έχει ασκηθεί κανένα άλλο ένδικο μέσο (αγωγή κ.λπ) και να παύουν να διεκδικούνται από το Ελληνικό Δημόσιο

Ταυτόχρονα θα πρέπει να επιδιωχθεί :

6) Αξιοποίηση εκτάσεων του Δημοσίου που αποτελούν υποβαθμισμένα οικοσυστήματα (π.χ εκτάσεις μόνο με ασφάλιαχτρα, αφανότυποι κ.λπ) με ενοικίαση των εκτάσεων αυτών για τριάντα χρόνια με την δυνατότητα ήπιων οικιστικών και άλλων επεμβάσεων και την υποχρέωση της περιβαλλοντικής - οικολογικής αναβάθμισης τους.

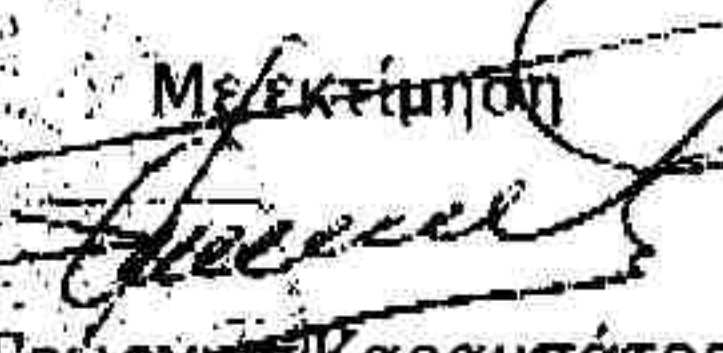
Πολλές από τις εκτάσεις, για τις οποίες είχε δοθεί παλιά βεβαίωση ή απάντηση <<ότι δεν αποτελούν δάσος ή δασική έκταση >> σήμερα χαρακτηρίζονται ως δασικές και η δημόσια διοίκηση έτσι εμφανίζεται ανακόλουθη και χωρίς συνέχεια

4) Οι δασικές εκτάσεις που άλλαξαν χρήση πριν την ψήφιση του συντάγματος του 1975 και στις οποίες από τότε αναπτύχθηκε έντονη γεωργική δραστηριότητα (σήμερα παραγωγικά ελαιοκτήματα , συκοπερίβολα, σταφιδάμπελοι κ.λπ) με την καταβολή τιμήματος υπέρ του Δημοσίου ίσου με την αντικειμενική αξία της έκτασης.

5) Οι εκτάσεις των οποίων η μορφή (δασική η μη) και το ιδιοκτησιακό καθεστώς έχουν κριθεί από τα δικαστήρια σε πρώτο και δεύτερο βαθμό (τελεσίδικα) εις βάρος του Δημοσίου - (αφορά ακυρώσεις Π.Δ.Α)- και σε διάστημα δύο μηνών από την έκδοση της τελεσίδικης απόφασης δεν έχει ασκηθεί κανένα άλλο ένδικο μέσο (αγωγή κ.λπ) και να παύουν να διεκδικούνται από το Ελληνικό Δημόσιο

Ταυτόχρονα θα πρέπει να επιδιωχθεί :

6) Αξιοποίηση εκτάσεων του Δημοσίου που αποτελούν υποβαθμισμένα οικοσυστήματα (π.χ εκτάσεις μόνο με ασφάλαχτρα, αφανότοποι κ.λπ) με ενοικίαση των εκτάσεων αυτών για τριάντα χρόνια με την δυνατότητα ήπιων οικιστικών και άλλων επεμβάσεων και την υποχρέωση της περιβαλλοντικής - οικολογικής αναβάθμισής τους.

Με εκτίμηση

Γεώργιος Καραμπάτος
Πρόεδρος Επιτελητηρίου Μεσσηνίας

